

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **Ing. B. S.**, zast. JUDr. Tomášem Šetinou, advokátem se sídlem Florianova 17, Brno, proti žalovanému: **Úřad městské části města Brna, Brno - Jehnice**, se sídlem náměstí 3. Května 5, Brno, zast. JUDr. Lenkou Štěpánkovou, advokátkou se sídlem Křenová 72, Brno, **za účasti:** I) E.ON Česká republika, s. r. o., se sídlem F. A. Gerstnera 6, České Budějovice, II) CETIN a.s., se sídlem Českomoravská 19, Praha, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2022, č. j. 30 A 54/2020-113,

t a k t o:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 6 353 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce JUDr. Tomáše Šetiny, advokáta se sídlem Florianova 17, Brno.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Kasační stížností žalovaný (dále jen „stěžovatel“) brojí proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byl k žalobě žalobkyně zrušen jeho souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru ze dne 10. 2. 2020, č. j. MCJE 87/2020, a věc byla vrácena stěžovateli k dalšímu řízení.

[2] Souhlas stěžovatel vydal podle § 177 odst. 5 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, s provedením stavby „Opěrná stavba – zabezpečení svahu, ul. L., Brno MČ Jehnice, na parcelách parc. č. XA a XB, k. ú. Jehnice, obec Brno“. Předmět souhlasu vymezil stěžovatel takto: „Jedná se o opěrnou stěnu na pozemku parc. č. XA, k. ú. Jehnice, obec Brno. Pro zajištění svahu je navržena mikrozáporová stěna z profilů HEB 140 délky do 8,0 m osazených do vrtu profilu 240 mm, v koruně mikrozápor je navržena železobetonová stěna šířky 500 mm, výšky 1000-1500 mm. Opěrná stěna bude délky 29,8 m. V části s nejvyšším stávajícím výkopem bude stěna kotvena třemi kusy trvalých kotev délky 8,0 m. Kotvy se budou nacházet pod pozemkem parc. č. XB, k. ú. Jehnice, obec Brno. Všechny konstrukce jsou navrženy jako trvalé.“

[3] Realizace stavby byla v době vydání souhlasu již zahájena Městskou částí Brno-Jehnice (stavebníkem) v rámci mimořádných postupů podle § 177 stavebního zákona. Zahájení provádění stavebních prací bylo stěžovateli oznámeno podáním ze dne 7. 1. 2020, které stěžovatel vzal na vědomí.

II. Řízení před krajským soudem

[4] Žalobkyně brojila proti rozhodnutí – souhlasu stěžovatele žalobou u krajského soudu. Tvrdila, že stav svahu, který měl být úpravou stabilizován, nevyžadoval bezodkladné provedení úprav ke zmírnění nebo odvrácení důsledků živelní pohromy nebo náhlé havárie. Poukázala na to, že zastupitelstvo stavebníka již v létě roku 2019 projednávalo záměr opěrné stěny k zabezpečení svahu, přičemž od té doby k změně stavu svahu nedošlo, a není tak dána nezbytnost postupu podle § 177 stavebního zákona. Podle žalobkyně tak stěžovatel zneužil postupu podle § 177 stavebního zákona, aby se vyhnul řádnému územnímu a stavebnímu řízení.

[5] Krajský soud při jednání provedl k důkazu mj. zápisy ze zasedání zastupitelstva stavebníka ze dne 4. 7. 2019 a dne 5. 9. 2019, smlouvu o dílo ze dne 13. 12. 2019 uzavřenou mezi stavebníkem a společností PORR a.s., jejímž předmětem bylo provedení zabezpečení svahu podle projektové dokumentace zpracované Ing. K. (založené ve správním spise).

[6] Krajský soud konstatoval, že je sice oprávněn vycházet při posuzování souhlasu pouze z informací, které měl k dispozici stěžovatel v době rozhodování, posuzovaná věc však je specifická tím, že stavebník (městská část Brno-Jehnice) je propojen se stěžovatelem coby stavebním úřadem (Úřad městské části Brno-Jehnice) osobou starosty stavebníka, který je podle čl. 13 Statutu města Brna oprávněn zastupovat městskou část navenek a současně podle čl. 14 Statutu města Brna stojí i v čele úřadu městské části. S ohledem na toto personální propojení nebylo možno přistoupit na tvrzení, že stěžovateli nebyl v době rozhodování znám předchozí postup stavebníka. Nebylo tedy myslitelné, že by stěžovatel neměl povědomí o tom, že se otázka stability svahu na zastupitelstvu stavebníka projednává dlouhodobě a že se stav svahu akutně nezhoršuje. Z oznámení o provádění prací podle § 177 stavebního zákona ze dne 7. 1. 2020 plynulo pouze, že se oznamuje

pokračování

provádění prací k odvrácení možných dopadů bezprostředně hrozící havárie (sesuvu svahu); přílohou bylo připojeno jen posouzení stability svahu a opěrných konstrukcí zpracované dne 12. 12. 2019 Ing. L., podle něhož „stávající opěrné konstrukce mohou kdykoliv nekontrolovaně havarovat“.

[7] Na základě listin provedených k důkazu nebo založených ve správním spise dospěl krajský soud k závěru, že oznámení stavebníka ze dne 7. 1. 2020 bylo nedostatečné pro akceptaci postupu podle § 177 stavebního zákona. Stěžovatel musel vědět o dlouhodobé diskuzi zastupitelstva stavebníka týkající se stability svahu a musel mít též povědomí o tom, že v červnu 2019 proběhlo posouzení svahu Ing. L. a byla připravována projektová dokumentace na realizaci opěrné zdi a že prozatím byla záležitost řešena umístěním značky zákazu vjezdu vozidel nad 3,5 tuny, jak vyplývá ze zápisů ze zasedání zastupitelstva stavebníka. V kontextu všech těchto skutečností v oznámení provádění prací chyběla informace o tom, k jakému zhoršení stability svahu, která by mimořádný postup odůvodňovala, došlo. Celkový kontext věci svědčí o tom, že v lednu 2020 nebyla hrozba sesuvu svahu bezprostřední. Posudek Ing. L. ze dne 12. 12. 2019 nijak nevysvětluje, jak se stabilita svahu změnila od června téhož roku, kdy doporučil pouze realizovat projektovou přípravu na vybudování opravné konstrukce, a lze jej proto považovat za nepřesvědčivý, v důsledku čehož na jeho základě nebylo možno využít postupu podle § 177 stavebního zákona. Stěžovatel vůbec nezohlednil, že zajištění stability svahu se připravovalo již řadu měsíců a nikde nebylo přesvědčivě vysvětleno, jaké akutní nebezpečí s přihlédnutím k dosavadnímu stavu svahu hrozí. Mimořádné postupy podle § 177 stavebního zákona slouží k řešení akutně hrozících krizových událostí; takovou událostí však není stav svahu, jehož zabezpečení se připravuje řadu měsíců.

[8] Krajský soud tedy podle § 78 odst. 1 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), souhlas stěžovatele zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Kasační stížnost a vyjádření žalobkyně

[9] Stěžovatel proti rozsudku krajského soudu brojí kasační stížností, v níž navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení z důvodu nesprávného právního posouzení rozhodné právní otázky a nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku [§ 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.].

[10] Zdůraznil, že naplnění účelu § 177 stavebního zákona vyžaduje konat operativně, neboť účinnost ochrany životů, staveb a území před hrozící havárií spočívá zejména v rychlosti realizace přijatých opatření. Stavebník doložil nutnost okamžitého zabezpečení svahu posudkem zpracovaným dne 12. 12. 2019 Ing. L., který jednoznačně konstatoval, že stávající opěrné konstrukce mohou kdykoli havarovat, čímž může dojít k ohrožení osob a majetku, a proto bylo třeba neprodleně danou lokalitu zabezpečit trvalými stabilními konstrukcemi. Na základě podkladů předložených stavebníkem, charakteru stavby i vzhledem k tomu, že bylo stěžovateli známo, že se na hraně svahu nachází místní komunikace, v níž vedou inženýrské sítě, dospěl stěžovatel k závěru o možnosti postupu podle § 177 odst. 5 písm. a) stavebního zákona. Vycházel tedy nejen z předložených podkladů, jak předestírá krajský soud, ale též z charakteru stavby a dalších jemu známých skutečností. Krajský soud navíc zcela opomenul, že dne 7. 1. 2020 stěžovatel postup podle

§ 177 odst. 5 písm. a) stavebního zákona se stavebníkem projednal, o čemž je pořízen i záznam ve správním spisu.

[11] Krajský soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že není myslitelné, že by stěžovatel neměl žádnou povědomost o tom, že se otázka stability svahu na zastupitelstvu stavebníka projednávala dlouhodobě a že se stav akutně nezhoršuje. Z napadeného rozsudku se však nepodává, na základě jakých důkazů dospěl krajský soud k závěru, že je stav svahu jiný, než jak jej popsal Ing. L., podle něhož je potřeba neprodleně předmětnou lokalitu zabezpečit trvalými stabilními konstrukcemi. Pokud krajský soud vycházel z posudku Ing. Ch., který byl předložen k žalobě, ten stěžovateli nebyl v době vydání jeho rozhodnutí znám, a tedy z něj nemohl vycházet. Ing. Ch. navíc o posudku Ing. L. z června 2019 uvedl, že jde o statické posouzení kamenných rovin, nikoliv předmětného svahu. Napadený rozsudek je tedy nepřezkoumatelný, neboť z něj není zřejmé, jak krajský soud dospěl k závěru, že nekontrolovatelný sesuv svahu nehořel.

[12] Stěžovatel požádal zpracovatele posudků Ing. L. o vyjádření k závěrům soudu, přičemž jeho stanovisko připojil ke kasační stížnosti.

[13] Žalobkyně ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhla, aby ji Nejvyšší správní soud zamítl a přiznal jí náhradu nákladů řízení. Podle jejího názoru vzhledem k personální propojenosti stěžovatele a stavebníka nelze pochybovat o tom, že měl stěžovatel informace o stavu svahu a jeho vývoji již před obdržetím oznámení o zahájení prací podaným dne 7. 1. 2020. Stavebník a stěžovatel tedy o stavu svahu věděli dostatečně dlouho, jeho stav důsledně neřešili a nikdy neuvedli, v čem spočívá změna ve stavu předmětného svahu, tedy proč na základě dřívějších posudků nebyl stav vyhodnocen jako havarijný. V postupu stavebníka lze spatřovat obcházení zákona, neboť namísto standardního územního a stavebního řízení zvolil mimořádné řízení obcházející práva potenciálních účastníků.

[14] Osoby zúčastněné na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřily.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[15] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je řádně zastoupen. Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a dospěl k následujícímu závěru.

[16] Kasační stížnost není důvodná.

[17] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval (ne)přezkoumatelností napadeného rozsudku, k níž je třeba přihlížet, i kdyby ji stěžovatel nenamítal – tedy z úřední povinnosti. Vlastní přezkum rozhodnutí krajského soudu je možný pouze za předpokladu, že napadené rozhodnutí splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Tedy, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek důvodů, z nichž je zřejmé, proč krajský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost přitom není projevem nenaplněné subjektivní představy stěžovatele o tom, jak měl krajský soud rozhodnout, resp., jak podrobně by mu měl být rozsudek odůvodněn, ale objektivní

pokračování

překážkou, která kasačnímu soudu znemožňuje, aby ho přezkoumal (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24, a ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017-35).

[18] Nejvyšší správní soud v daném případě žádnou objektivní překážku, která by bránila věcnému přezkumu napadeného rozsudku, neshledal, neboť se jedná o odůvodněné a srozumitelné rozhodnutí. Stěžovatel považuje napadený rozsudek za nepřezkoumatelný, protože z něj dle jeho názoru není zřejmé, proč se krajský soud domnívá, že se stav svahu akutně nezhoršuje. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že z napadeného rozsudku zřetelně vyplývá, že použití mimořádných postupů je vyloučeno tím, že se zabezpečení svahu připravovalo řadu měsíců, načež stěžovatel bez popsání jakékoliv podstatné změny ve stavu svahu jej začal považovat za havarijní. Takové odůvodnění je srozumitelné a postačující pro vysvětlení, proč žalobou napadený souhlas stěžovatele nemohl obstát.

[19] Podstatou posuzované věci je otázka naplnění podmínek pro použití mimořádných postupů podle § 177 stavebního zákona. Podle odst. 1 tohoto ustanovení platí: *„Pokud při vyhlášení stavu nebezpečí, nouzového stavu, stavu ohrožení státu nebo válečného stavu podle zvláštního právního předpisu anebo při bezprostředně hrozící živelní pohromě či závažné havárii je třeba bezodkladně provést opatření k odvrácení nebo zmírnění možných dopadů mimořádné události, lze se v mezích odstavců 2 až 4 odchýlit od postupů stanovených tímto zákonem.“* Podle odst. 2 pak *„[o]patření na stavbách a pozemcích spočívající podle okolností i v provádění staveb, terénních úprav nebo odstraňování staveb, jimiž se předchází bezprostředně hrozícím důsledkům živelní pohromy nebo závažné havárie, čelí jejich účinkům a zabraňuje ohrožení života nebo zdraví osob, popřípadě jiným škodám, mohou být zahájena bez předchozího rozhodnutí nebo jiného opatření podle tohoto zákona, nestanoví-li zvláštní právní předpisy jinak. Stavebnímu úřadu však musí být neprodleně oznámeno, že jsou taková opatření prováděna; následně lze postupovat podle odstavců 5 a 6“.* Konečně podle odst. 5 písm. a) téhož ustanovení *„[u] staveb a terénních úprav, které je nezbytné bezodkladně provést ke zmírnění nebo odvrácení dopadů živelní pohromy nebo závažné havárie stavby, může být po projednání se stavebním úřadem upuštěno od vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, popřípadě stanoveno, že k provedení stavby nebo terénních úprav postačí souhlas stavebního úřadu s jejich ohlášením“.*

[20] Ustanovení § 177 stavebního zákona tedy dopadá na mimořádné situace, které pro jejich náhlост nelze zcela předvídat (závažné havárie či živelní pohromy) nebo jsou spjaty s vyhlášením zákonem předvídaných „mimořádných stavů“ (nouzový, nebezpečí, válečný, ohrožení státu). Podle důvodové zprávy k tomuto ustanovení (srov. sněmovní tisk 998, důvodová zpráva ke stavebnímu zákonu, IV. volební období, k § 186, digitální repozitář, www.psp.cz) *„[v] tomto ustanovení se upravují mimořádné postupy vlastníků staveb, stavebníků a stavebních úřadů při živelních událostech a náhlých haváriích. K odvrácení nebo zmírnění možných účinků takových mimořádných událostí zákon umožňuje odchýlit se ve vymezeném rozsahu od standardních zákonem stanovených postupů. Obdobné ustanovení prokázalo svoji plnou opodstatněnost v souvislosti s povodněmi v letech 1997 - 1998 a zejména v r. 2002, kdy bylo doplněno do stavebního zákona jako tzv. ‚povodňová novela‘ (zákon č. 422/2002 Sb.)“.* Jeho smyslem je umožnit ve vyjmenovaných situacích (a jen v nich) odchýlit se od obvyklých postupů stanovených stavebním zákonem (zjednodušit je).

[21] Výkladem tohoto ustanovení se Nejvyšší správní soud zabýval například již v rozsudku ze dne 26. 11. 2020, č. j. 1 As 85/2020-41, č. 4165/2021 Sb. NSS, podle něhož „[z]a závažnou havárii podle § 177 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, nelze zpravidla považovat stav nemovitosti spočívající v dlouhodobém chátrání. Chátrání nemovitosti je důsledkem neplnění povinností vlastníka, nejde o stav náhle vzniklý a nečekaný. Jeho vývoj je v čase naopak dobře předvídatelný.“ Je tedy evidentní, že postupy podle § 177 stavebního zákona zpravidla není možno použít k odstranění následků liknavosti vlastníka stavby, ale pouze k předcházení či odstranění následků událostí, které nelze jednoduše předvídat. Právě nemožnost přípravy a včasné reakce na takovou událost odůvodňuje možnost přijetí opatření bez běžného územního či stavebního řízení podle stavebního zákona.

[22] Krajský soud v posuzované věci nezpochybnil, že by akutní hrozba sesuvu svahu nemohla odůvodnit postup podle § 177 stavebního zákona. Důvodem pro zrušení napadeného souhlasu stěžovatele bylo právě to, že nebylo spolehlivě zjištěno, že došlo k náhlé nepředvídané události, kterou by bylo nutno bez prodlení vyřešit, a proto nebyla splněna podmínka pro použití tohoto ustanovení. S tímto posouzením se Nejvyšší správní soud ztotožňuje.

[23] Stěžovatel musel již dne 7. 1. 2020, kdy mu stavebník předložil oznámení o zahájení prací a posudek Ing. L. ze dne 12. 12. 2019, vědět, že stavebník stav stability svahu řeší již minimálně půl roku. Nejvyšší správní soud ve shodě s krajským soudem zdůrazňuje, že stavebníkem je městská část Brno-Jehnice a stěžovatelem je úřad této městské části, a stavebník je tak se stěžovatelem personálně propojen osobou starosty. Na tuto zcela zásadní okolnost, která svědčí o tom, že stěžovatel musel mít povědomí o aktivitách stavebníka a jeho zastupitelstva, co se týče předmětného svahu, stěžovatel v kasační stížnosti vůbec nereaguje. Jak přitom vyplynulo z dokazování provedeného před krajským soudem, starosta byl dne 4. 7. 2019 pověřen zastupitelstvem „zajištěním zpracování projektové dokumentace a vyřízení veškerých formalit potřebných k realizaci projektu na opěrnou zeď na p. č. XA k. ú. Jehnice“. Ze zápisu ze zasedání zastupitelstva stavebníka ze dne 5. 9. 2019, kterému byl starosta rovněž přítomen, vyplývá, že stav předmětného svahu byl řešen umístěním značky zákazu vjezdu automobilů nad 3,5 t a místo označeno páskami a dopravním značením.

[24] Uvedené svědčí závěru, že stěžovatel musel vědět, že stav svahu je nepříznivý již delší dobu, přičemž nepříznivý stav byl řešen i jinými způsoby než postavením nové opěrné konstrukce, a proto pro závěr o nutnosti bezprostřední reakce na hrozbu sesuvu svahu nemohl postačovat jen posudek Ing. L. ze dne 12. 12. 2019, který pouze stroze konstatuje, že „[s]távající opěrné konstrukce mohou kdykoliv nekontrolovatelně havarovat“, ačkoliv sám uvádí, že jsou opěrné zídky stabilní, nebude-li svah přítěžován a nedojde-li ke zhoršení parametrů zemin. Přitom Ing. L. ve statickém posouzení v červnu 2019 k takto kategorickému závěru nedospěl – navrhoval omezení vjezdu na opěrnou zeď svahu a pod ní a realizovat projektovou přípravu na vybudování řádné opěrné konstrukce, ačkoliv již tehdy podle něj bylo bez vytvoření regulérní opěrné konstrukce nutno „zamezit prakticky jakémukoliv přetížení zdi v zeleném pásu a mít pouze omezené přetížení na komunikaci“ – vzhledem k již zmíněnému personálnímu propojení se stavebníkem musel být stěžovatel i s tímto posouzením seznámen. Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že se červnový posudek zabýval stabilitou (již tehdy existující původní) opěrné zdi, zatímco prosincový posudek se

pokračování

věnoval stabilitě svahu. Jde ovšem o dvě strany téže mince, což lze doložit tím, že již v červnovém posudku Ing. L. dle svých slov „provedl posouzení celkové stability svahu“ a v prosincovém posouzení stál závěr o nestabilitě svahu na možnosti havarování opěrných konstrukcí.

[25] Jak správně uvedl krajský soud, závěr posouzení Ing. L. ze dne 12. 12. 2019 je odlišný než posouzení z června téhož roku, a nemůže tak sám o sobě sloužit jako důvod k použití mimořádných postupů podle § 177 stavebního zákona, pokud nebylo vysvětleno, v čem se stav svahu nepředvídatelně změnil, tj. proč v červnu 2019 nebyl důvod k použití mimořádných postupů a o půl roku později již ano. Přitom, jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu, pouhé zanedbání včasné péče o svah může jen stěží být důvodem pro použití mimořádných postupů.

[26] Změnu ve stavu svahu, která by použití § 177 stavebního zákona odůvodnila, stěžovatel v žalobou napadeném souhlasu neuvedl a ani z žádného podkladu založeného ve spise nevyplývala. V řízení o kasační stížnosti stěžovatel sice uvádí, že přihlížel i k jiným skutečnostem než k předloženému posouzení ze dne 12. 12. 2019, tyto ostatní skutečnosti však dostatečně nekonkretizuje. Tvrdí, že zohlednil „charakter stavby“, z toho však zdejšímu soudu není vůbec zřejmé, jaký vliv takové kritérium na posouzení mělo, ani co je vlastně jeho obsahem. Pokud jde o inženýrské sítě ve svahu a komunikaci na něm stojící, nic nenasvědčuje tomu, že by byly postaveny během druhého pololetí roku 2019, a jen stěží tak mohou vysvětlovat, v čem spočívala změna stavu svahu a proč jsou dány důvody k uplatnění mimořádných postupů. Stěžovatel poukazuje na další skutečnosti, které jsou mu známy z úřední činnosti, nijak je však nespecifikuje, a Nejvyšší správní soud tak k nim ani nemá možnost přihlídnout.

[27] Stěžovatel krajskému soudu vyčetl, že nepřihlédl k tomu, že dne 7. 1. 2020 se stavebníkem projednal postup podle § 177 odst. 5 písm. a) stavebního zákona. Nejvyšší správní soud uvádí, že tato skutečnost nemá pro posuzovanou věc žádnou relevanci. Ze správního spisu vyplývá pouze informace, že k projednání došlo, nic konkrétního z něj však nevyplývá. Není tedy vůbec zřejmé, jaké důvody ke zvolení postupu podle § 177 odst. 5 písm. a) stavebního zákona vedly. Pouhé konstatování projednání problematiky o správnosti tohoto postupu rozhodně nevypovídá.

[28] Stěžovatel ke kasační stížnosti připojil vyjádření Ing. L. k napadenému rozsudku. Neuvedl však, co tím sledoval – zda má jít například o důkaz prokazující nestabilitu svahu či o rozšíření tvrzení kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto pouze konstatuje, že se toto vyjádření věnuje vysvětlení důvodu zhoršování stavu svahu. Potřeba takového vysvětlení, které se ze správního spisu nepodává, však již jen podtrhuje správnost závěru krajského soudu, že podklady, kterými stěžovatel disponoval, nebyly dostatečné pro použití mimořádných postupů podle § 177 stavebního zákona. Ani kdyby tedy stěžovatel toto vyjádření navrhl jako důkaz, Nejvyšší správní soud by jej neprovedl, neboť by na věci samé nemohl ničeho změnit.

V. Závěr a náklady řízení

[29] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[30] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl úspěšný, a nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně byla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, a soud jí tedy náhradu nákladů řízení přiznal.

[31] Žalobkyně byla v řízení před Nejvyšším správním soudem zastoupena advokátem. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že zástupce učinil dva úkony právní služby [vyjádření k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, vyjádření ke kasační stížnosti dle § 11 odst. 1 písm. d) a § 11 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 11 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)]. Za vyjádření ke kasační stížnosti zástupci žalobkyně náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Za vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti náleží mimosmluvní odměna ve výši jedné poloviny, tedy ve výši 1 550 Kč [§ 11 odst. 2 písm. a) a odst. 3 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) a s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Celková náhrada nákladů řízení činí částku 5 250 Kč (3 100 + 1 550 + 2 x 300), zvýšenou o DPH v sazbě 21 %, tj. 1103 Kč (po zaokrouhlení), ve výsledku tedy 6 353 Kč. Tuto částku je stěžovatel povinen zaplatit žalobkyni do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Tomáše Šetiny, advokáta se sídlem Florianova 17, Brno.

[32] Výrok ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení vychází z § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů hodných zvláštního zřetele jí může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném řízení osoby zúčastněné na řízení neplnily žádné povinnosti, které by jim soud uložil, přičemž nebyly shledány ani žádné další důvody hodné zvláštního zřetele, které by právo na náhradu nákladů odůvodňovaly. Osoby zúčastněné na řízení tak nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.)

V Brně dne 5. května 2023

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu